

Prof. dr hab. inż. Jacek Malko (1937-2015)

Prof. dr hab. inż. Jacek Maria Malko, urodził się 19 marca 1937 r. we Lwowie. Po aresztowaniu ojca w grudniu 1939 roku został objęty z matką w kwietniu 1940 roku deportacją do Kazachstanu do sowchozu w Semipałatyńsku. Żył w wielkiej biedzie na zesłaniu do października 1945 r. Z listy katyńskiej dowiedział się, że ojciec został zamordowany na Ukrainie w kwietniu 1940 r. W listopadzie 1945 roku wraz z matką przybył transportem repatriacyjnym do Wrocławia. Tu ukończył szkołę podstawową i III Liceum Ogólnokształcące. W latach 1954-1959 studiował na Politechnice Wrocławskiej, uzyskując dyplom mgr inż. elektryka. Staż zawodowy odbył w latach 1959-1961 jako konstruktor w fabryce maszyn elektrycznych Dolmel (obecnie Alstom), a następnie w latach 1961-1965 w Instytucie Automatyki Systemów Energetycznych we Wrocławiu - jako starszy inżynier.

Od 1965 roku związał swoją karierę naukową z Politechniką Wrocławską. W tym samym roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych po obronie dysertacji nt. „Analiza i prognozowanie zmienności obciążeń krajowych systemów elektroenergetycznych”. Pracował kolejno na stanowiskach starszego asystenta, adiunkta, docenta, profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego, najpierw w Katedrze Systemów Energetycznych, a następnie w Instytucie Ergoelektryki Politechniki Wrocławskiej. W 1979 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego za monografię „Prognozowanie energii i mocy elektrycznej na potrzeby planowania rozwoju i eksploatacji

systemu elektroenergetycznego” i został powołany na stanowisko docenta. Stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Wrocławskiej uzyskał w 1989 r., tytuł profesorski - w 1995 r., następnie w 1997 roku został zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego. Prof. dr hab. inż. Jacek Malko był uczniem wybitnych uczonych: profesorów Andrzeja Kordeckiego, Jana Kożuchowskiego i Jana Trojaka. Przez kilkanaście lat był kierownikiem Zakładu Elektrowni i Gospodarki Energetycznej w Instytucie Ergoelektryki.

Prof. dr hab. inż. Jacek Malko był Twórcą szkoły naukowej "Kompleksowe badania systemów elektroenergetycznych". Opublikował ponad 450 artykułów i referatów, 5 monografii naukowych i 3 podręczniki akademickie. Był promotorem 4 przewodów doktorskich, recenzentem wielu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych oraz wniosków o tytuł profesorski. Był także recenzentem projektów badawczych KBN oraz kilkudziesięciu prac do druku w naukowych czasopiśmie krajowych i zagranicznych.

Prof. dr hab. inż. Jacek Malko był członkiem z wyboru Zespołu „Elektrotechnika, Energetyka i Metrologia” Komitetu Badań Naukowych, członkiem prezydium Komitetu Problemów Energetyki PAN, Sekcji Systemów Elektroenergetycznych Komitetu Elektrotechniki PAN, członkiem Rady Zarządzającej Polskiego Komitetu CIGRE i przedstawicielem Polski w Komitecie Studiów SC 38 oraz członkiem Polskiego Komitetu Światowej Rady Energetycznej (WEC). Jako wybitny elektroenergetyk został powołany na eksperta Grupy Parlamentarnej ds. Restrukturalizacji dla Energetyki.

Był członkiem zagranicznym Instytutu Inżynierów Elektryków i Elektroników (IEEE, USA) oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia Ekonomiki w Energetyce (IAEE).

Prowadził aktywną działalność w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich, za co został wyróżniony odznaką srebrną (1975) i złotą (1981) Stowarzyszenia. Był członkiem zwyczajnym Wrocławskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.

Prof. dr hab. inż. Jacek Malko był czynnym uczestnikiem (referaty, członkostwa Komitetów Naukowych) przeszło 90 krajowych i zagranicznych konferencji naukowych. Od 1965 r. prowadził wszystkie formy dydaktyczne dla różnych rodzajów studiów na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej. Wypromował kilkuset inżynierów i magistrów inżynierów elektryków. Ponadto prowadził wykłady na studiach podyplomowych na Politechnikach: Wrocławskiej, Śląskiej, Łódzkiej, Uniwersytecie Wrocławskim i Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu.

Był członkiem Rady Nadzorczej Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. i przez wiele lat przewodniczył Radzie Naukowej Instytutu Automatyki Systemów Energetycznych we Wrocławiu.

W latach 1984 -88 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Wrocławskiej, a w latach 90-tych przez dwie kadencje był zastępcą dyrektora ds. dydaktyki Instytutu Ergoelektryki..

Za aktywną działalność został wyróżniony Złotym Krzyżem Zasługi (1985) i odznaką Zasłużony dla Energetyki (1999).

Był pasjonatem nurkowania, członkiem The National Geographic Society (USA) oraz instruktorem klasy międzynarodowej (Moniteur International de Plongé CMAS) w zakresie nurkowania swobodnego.

Na zawsze pozostanie w naszej pamięci jako wybitny naukowiec, a jednocześnie człowiek skromny i przyjacielski.

Robert Lis